

UZASADNIENIE

Dnia 19.08.2021 r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęło pismo od Prezesa Sądu Okręgowego (...) (...), przekazującego skargą M. S. na radcę prawnego E. F.. W skardze skierowanej do I. Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego M. S. wniósł o odrzucenie apelacji opartej na oszustwie, zawierającej kłamliwe tezy, argumentacje niezgodne z prawdą, zatajającą stan faktyczny, dobre obyczaje, bez wyjaśnienia prawdziwych okoliczności z naruszeniem prawa w art. 3 k.p.c. i art. 6 § 2 k.p.c. Ponadto w skardze M. S. podał, że radca prawny E. F. w apelacji w sprawie o zasiedzenie o Sygn. akt (...) podaje nieistotne, niezgodne z prawdą oraz nie stanowiące żadnej wartości merytorycznej zarówno w zakresie faktów jak i rozwiązań prawnych argumentów nie przedstawiając nowych dowodów, pomija art. 3 k.p.c., wykazując się brakiem należytej znajomości faktów i dowodów z uzasadnienia w postanowieniu z dnia 28.09.2018 r. sygn. akt (...), dla której wszelkie próby i zamiary zmierzają do zastąpienia prawa pierwotnego z art. 172 § 1 k.c. na prawo wtórne w celu omięcia obowiązującego prawa.

W dniu 05.11.2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. skierował do radcy prawnego E. F. pismo z wezwaniem do złożenia wyjaśnień na piśmie w związku ze złożoną przez M. S. skargą.

W wyjaśnieniach z dnia 29.11.2021 r. radca prawny E. F. wskazała, że jest zatrudniona w Urzędzie Miejskim W. od marca 2015 r. i jako radca prawny zatrudniony w Urzędzie Miejskim W. została wyznaczona do reprezentowania Gminy W. w postępowaniu z wniosku M. S. o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości stanowiącej własność Gminy W.. Na podstawie ustaleń co do stanu prawnego i faktycznego działki, będącej przedmiotem sprawy, dokonanych przez Wydział (...) Urzędu Miejskiego W. została sformułowana odpowiedź na wniosek o zasiedzenie, w której wniesiono o oddalenie wniosku. Ponadto w wyjaśnieniach z dnia 29.11.2021 r. radca prawny ustosunkowała się do skargi M. S. wskazując, że jest ona bezzasadna, a zarzuty zawarte w skardze dotyczą wykładni przepisów prawa regulujących zasiedzenie nieruchomości, zaś pełnomocnik w imieniu właściciela, którego prawa reprezentuje, ma prawo różnić w tej interpretacji od strony. Odmienna interpretacja przepisów nie oznacza, że pełnomocnik działa z naruszeniem prawa czy zasadą bezstronności i zaufania, zaś dwuinstancyjność postępowania wywołana wniesieniem apelacji gwarantuje wszechstronną ocenę stanu prawnego i faktycznego przez Sąd II instancji.

W dniu 08.08.2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydał, na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że radca prawny E. F. wniosła w dniu 09.01.2019 r. (reprezentując stronę przeciwną do skarżącego) apelację do Sądu Okręgowego (...) (...) II Wydział Odwoławczy od postanowienia Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 28.09.2019 r., sygn. akt XIV (...) „opartą na oszustwie, zawierającą kłamliwe tezy, argumentację niezgodną z prawdą, zatajającą stan faktyczny, dobre obyczaje, bez wyjaśnień prawdziwych okoliczności z naruszeniem prawa w art. 3 k.p.c. i art. 6 § 2 k.p.c.” – wobec nie stwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego E. F. czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienia dyscyplinarne. W uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wskazał, że Rzecznik Dyscyplinarny czy Sąd Dyscyplinarny nie jest organem, który jest władny oceniać zasadność apelacji, a więc nie może zgodnie z wnioskiem skarżącego jej odrzucić, czy oddalić. Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w uzasadnieniu postanowienia wskazał, że w ustalonym stanie faktycznym nie stwierdzono, ażeby radca prawny E. F. przy wnoszeniu apelacji popełniła jakikolwiek czyn, który mógłby być zakwalifikowany jako przewinienie dyscyplinarne, ponieważ zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za:

1)

postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych;

2)

niespełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 22¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

W rozpoznawanej sprawie nie stwierdzono, żeby postępowanie radcy prawnego E. F. przy wnoszeniu apelacji było postępowaniem sprzecznym z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź stanowiło naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego E. F. odwołanie złożył skarżący M. S.. W odwołaniu skarżący złożył wniosek o oddalenie w całości apelacji opartej na oszustwie z naruszenie art. 3 k.p.c. wraz z złożeniem nieprawdziwych zapisów oraz zatajeniu prawdy w apelacji z dnia 09.01.2019 r. do Sądu Okręgowego (...) (...) służących za dowód w postępowaniu sądowym podlega odpowiedzialności z art. 233 § 1 przez radcę prawną E. F. w sprawie o zasiedzenie. W dalszej części odwołania skarżący powtórzył twierdzenia, które zawarte były w skardze z dnia 07.05.2021 r.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydał na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że radca prawny E. F. wniosła w dniu 09.01.2019 r. (reprezentując stronę przeciwną do skarżącego) apelację do Sądu Okręgowego (...) (...) II Wydział Odwoławczy od postanowienia Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 28.09.2019 r., sygn.. akt XIV (...) „opartą na oszustwie, zawierającą kłamliwe tezy, argumentację niezgodną z prawdą, zatajającą stan faktyczny, dobre obyczaje, bez wyjaśnień prawdziwych okoliczności z naruszeniem prawa w art. 3 k.p.c. i art. 6 § 2 k.p.c.” – wobec niestwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego E. F. czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienia dyscyplinarne.

Podnieść należy, że zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Ażeby więc radca prawny odpowiadał dyscyplinarnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego musiałby mu zarzucić popełnienie określonego czynu, który byłby sprzeczny z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź stanowiłby naruszenie obowiązków zawodowych. Zarówno w skardze złożonej przez skarżącego, jak i odwołaniu złożonym od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego trudno dopatrzeć się jakiegokolwiek czynu, którego miałyby dopuścić się radca prawny E. F., który byłby sprzeczny z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź stanowiłby naruszenie obowiązków zawodowych. W rozpoznawanej sprawie radca prawny E. F. wniosła apelację w imieniu swojego klienta, od postanowienia Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 28.09.2018 r. W apelacji radca prawny E. F. przedstawiła zarzuty wobec wydanego przez sąd I instancji postanowienia oraz złożyła wniosek o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku skarżącego o zasiedzenie. Żadna z tych czynności nie można stanowić deliktu dyscyplinarnego, ponieważ nie jest sprzeczna z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu lub stanowiłaby naruszenie obowiązków zawodowych. A z samego faktu, że skarżący nie zgadza się z treścią apelacji, uważa że jest ona bezzasadna, nie można wyprowadzać wniosku, że radca prawny E. F. popełniła przewinienie dyscyplinarne. Wskazać należy, że jednym z podstawowych obowiązków zawodowych radców prawnych jest ochrona interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana (art. 2 ustawy o radcach prawnych). Jeśli więc od postanowienia wydanego przez sąd I instancji przysługuje środek odwoławczy, a klient nie zwolnił radcy prawnego z obowiązku jego złożenia, obowiązkiem radcy prawnego jest złożenie środka odwoławczego – to niezłożenie takiego środka odwoławczego mogłoby być uznane za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego. Natomiast za wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 21.09.2020r. (Sygn. akt II DSI 30/20) wskazać należy, że pełnomocnik profesjonalny, jakim jest adwokat czy radca prawny, ma prawo do wyrażania odmiennej, nawet od ugruntowanej w orzecznictwie czy

doktrynie, wykładni przepisów prawa. Jest uprawniony do dokonywania interpretacji obowiązujących norm, w sposób mający zapewnić jak największą ochronę swojego mocodawcy. W rozpoznawanej sprawie zarzuty sformułowane przez radcę prawnego E. F. w apelacji stanowią podstawę zaskarżenia postanowienia sądu I instancji, a ich merytoryczna ocena należy do sądu II instancji jako sądu rozpoznającego apelację. Skarżący w niniejszej sprawie próbuje zwalczać apelację wniesioną w postępowaniu cywilnym, składając skargę na zachowanie radcy prawnego, jednak ani Rzecznik Dyscyplinarny, ani Sąd Dyscyplinarny nie organami właściwymi do „odrzucenia lub oddalenia” apelacji, mimo takiego wniosku zawartego przez skarżącego zarówno w skardze jak i w odwołaniu, ponieważ apelację rozpoznać może tylko na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego właściwy sąd okręgowy lub sąd apelacyjny, a nie Rzecznik Dyscyplinarny czy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych.

W rozpoznawanej na skutek odwołania sprawie, należy więc przyjąć, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 08.08.2022 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że radca prawny E. F. wniosła w dniu 09.01.2019 r. (reprezentując stronę przeciwną do skarżącego) apelację do Sądu Okręgowego (...) (...) II Wydział Odwoławczy od postanowienia Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 28.09.2019 r., sygn.. akt XIV (...) „opartą na oszustwie, zawierającą kłamliwe tezy, argumentację niezgodną z prawdą, zatajającą stan faktyczny, dobre obyczaje, bez wyjaśnień prawdziwych okoliczności z naruszeniem prawa w art. 3 k.p.c. i art. 6 § 2 k.p.c.” – wobec nie stwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego E. F. czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienia dyscyplinarne jest prawidłowe i należy w całości utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...) W., zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie przysługuje środek odwoławczy.